

[Poul Dam.]

ignorere den erkendelse, der ligger i dette her — i hvert fald ikke alt for tit. Et enkelt syndefald af og til bliver tilgivet de fleste; men man skal for nu at følge hr. Bernhard Baunsgaard, der blev så bibelsk, ikke synde på nåden. Man skal i det hele taget ikke synde — det skal ikke engang en regering.

Hr. Nyboe Andersen henviste til venstres forslag med de særlige betragtninger om, hvad borgerne får, og hvad borgerne giver i samfundet. Det synes vi det er vældig godt at få set på. Vi skal vende tilbage til det, når venstres forslag kommer til behandling. Så håber vi, at man også vil være med til at se på, hvad erhvervene får og giver til tilskud, i inflationsgevinster og alt muligt andet, og hvad de til gengæld yder. Hvis vi får det hele med, ikke blot de enkelte personer, men også institutioner og virksomheder osv., så kan vi begynde at snakke om det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Dahlgaard): Jeg vil gerne på forslagsstillerens vegne takke for den tilslutning, forslaget har fået fra regeringen og fra partierne, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at præcisere nogle af de ting, som ligger i forslaget og i de bemærkninger, der er fremsat her i dag.

Det vigtigste er vel at fastslå, at det, det foreslåede udvalg skal beskæftige sig med, ikke er at løse en politisk opgave, men at gøre det muligt for os andre her i folketinget at løse de politiske opgaver, som påhviler os i forbindelse med fordelingspolitikken.

Der kan være grund til at fastslå, at de besynderligheder i fordelingspolitikken, som pressen har fremhævet så stærkt i den senere tid, ikke er resultatet af noget, vi har villet. De har ikke været resultatet af politiske målsætninger, men simpelt hen af manglende overblik hos den administration, der forbereder de lovforslag, som berører fordelingspolitikken, og manglende overblik hos os i folketinget, der behandler lovforslagene. Derfor er det først og fremmest tilvejebringelse af overblik, som er det fornødne og det som det kommende udvalgsarbejde skal beskæftige sig med.

Det er meget vigtigt at fremhæve en ting, som står i bemærkningerne til lovforslaget, nemlig at dette udvalg bør planlægge en lovmodel eller en beregningsmodel ved anvendelse af edb, som kan muliggøre, at man

løbende har et hurtigt og alsidigt overblik og belysning af virkningerne af og samspillet mellem gældende skattelove og tilskudslove og virkningerne af de forslag til ændringer i denne lovgivning, som vi beskæftiger os med næsten hele tiden her i folketinget. Jeg tror, et sådant arbejdsredskab, en sådan edb-model, simpelt hen vil være nødvendig for, at vi kan løse vore lovgivningsopgaver på en tilfredsstillende måde.

Hr. Stetter spurgte, hvorfor man nu havde fundet på at foreslå dette udvalg nedsat under økonomi- og budgetministeriet. Der er i og for sig mange grunde til det, men jeg skal kun pege på én, nemlig den at administrationsdepartementet henhører under økonomi- og budgetministeren. Spørgsmålet om at etablere og løbende vedligeholde et overblik over fordelingspolitikken må nødvendigvis indgå i det arbejde med at styrke departementernes planlægningsfunktioner, som er sat i gang med administrationsdepartementet som initiativtagende og koordinerende instans.

Det første fornødne er altså at få tilvejebragt overblik. Det næste er den systematiserende opgave. Her rejser sig spørgsmålene, om man kan etablere en fælles systematik for sammenhængen mellem indkomst og de forskellige skatter og tilskud, der udmåles på et indkomstmæssigt grundlag. Der er spørgsmålet om eventuelt at ændre regler, der fastsætter trinvis ændringer i tilskud, og omdanne dem til glidende ændringer. Der er spørgsmålet om at vurdere, om de tilskud, der gives til de enkelte ud fra et systematisk synspunkt, bør være at betragte som skattepligtig indkomst, eller om de bør være at betragte som indkomst, hvoraf der ikke skal betales skat. Jeg er lidt mere i tvivl på dette punkt. Der kan muligvis være tale om, at man skal spekulere på, om tilskud i visse tilfælde bør ydes som lån i stedet for som noget, man har lov til at beholde. Der er tale om at overveje, om man kan erstatte den skattepligtige indkomst som hovedkriterium for tilskud med tillempede indkomstbegreber eller måske med helt andre kriterier for trang.

Måske presser sig også det spørgsmål på, om automatisk ret til visse tilskud, når tilsyneladende objektive betingelser er opfyldt, bør erstattes af vurderinger af de individuelle tilfælde. Her tænker jeg særlig på